

Altă ședință

[Constantinopol]

445)În ziua de sâmbătă, 20 Noiembrie, s-a întrunit sfântul și marele sinod în sala de consiliu a reședinței episcopale.

Eusebiu, multiubitul de Dumnezeu episcop, a spus: În condițiile în care l-am acuzat în scris pe preotul și arhimandritul Eutihie, rog Sfinția Voastră să ordonați ca persoanele de care este nevoie pentru punerea în mișcare a cazului adus de mine împotriva lui, să se prezinte în sfântul sinod luna următoare, ziua în care chiar el a promis să vină (cei care doresc [să se prezinte] sunt Narsis, preotul și singurul său, Maxim, arhimandritul și prietenul lui, Constantin, diaconul și apocrisiarul aceluiași Eutihie, și Eleusin, diaconul aceleiași mănăstiri). Astfel, odată ce sunt prezenți, să aibă loc o cercetare [a problemei] iar adevărul să devină limpede.

446)Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Să fie cei doriți de multevlaviosul episcop Eusebiu chemați să se prezinte în ziua stabilită.

447)Eusebiu, multiubitul de Dumnezeu episcop, a spus: Am fost înștiințat de câteva persoane că atunci când a avut loc cea de-a doua citație a sfântului vostru sinod, multevlavioșii preoți pe care i-ați trimis, Mamas și Teofil, au auzit ceva anume din partea preotului și arhimandritului Eutihie care nu a fost înregistrat în textul minutelor. Iar dacă s-ar dezvălui acestea, dovada gândirii lui ar deveni clară. Așadar, cer să fie chemați preoții Mamas și Teofil și cu Sfintele Evanghelii puse înaintea, să spună ce au auzit de la preotul și arhimandritul Eutihie.

448)Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Să spună notarii dacă multevlavioșii preoți menționați înainte sunt aici.

449)Notarii au spus: Multevlaviosul preot Teofil este prezent, însă multevlaviosul preot Mamas nu este aici.

450)Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Ai auzit ce a spus multiubitul de Dumnezeu episcop Eusebiu. De aceea, păstrând în fața ochilor tăi frica lui Dumnezeu, mărturisește totul într-un adevăr, [și relatează] lucrurile pe care le-ai auzit în timp ce vorbea preotul Eutihie, atunci când ai fost trimis pentru a-l chema din partea noastră și a sfântului sinod.

451)Teofil, multevlaviosul preot, a spus: Potrivit ordinului Sfinției Voastre, eu și preacucernicul preot Mamas am ajuns la mănăstirea multevlaviosului preot și arhimandrit Eutihie și i-am înmănat scrisoarea de apel trimisă lui din partea sfântului sinod. Încă de la început el își dorea o dispută cu noi. Iar când multevlaviosul preot Mamas i-a spus: „Nu am venit pentru a stârni o dispută cu evlavia ta, ci pentru a te chema să te prezinți în sfântul sinod”, același multevlavios preot și arhimandrit a început să spună, în prezența preotului Narsis și a arhimandritului Maxim și a altor câțiva, următoarele: „Unde sunt menționate în Scriptură două firi? Și care dintre Sfinții

Părinți a prezentat [ideea că] Dumnezeu-Cuvântul are două firi?” La acestea noi i-am răspuns: „Arată-ne și tu unde scrie <<de o ființă>> sau dacă Scriptura precizează acest lucru. Același multevlavios Eutihie a răspuns: „Nu apare în Scriptură, ci în expunerea Sfinților Părinți”. La aceasta, multevlaviosul preot Mamas a răspuns: „La fel cum cuvintele <<de o ființă>> nu apar în Scriptură, ci au fost formulate de Părinți, astfel este și în legătură cu cuvintele <<două firi>>, pe care le-au formulat aceiași Sfinți Părinți.” Iar eu am adăugat: „Este Dumnezeu-Cuvântul desăvârșit sau nu?” Același preot a spus: „Este.” Apoi am spus: „Este Cel întrupat om desăvârșit sau nu?” Același preot a spus: „Este.” După care am spus: „Așadar, dacă este Dumnezeu desăvârșit și om desăvârșit, ce ne împiedică pe noi să spunem <<Un Fiu din două firi>>? Două [firi] desăvârșite împlinesc un Fiu.” La acestea multevlaviosul preot și arhimandrit a răspuns: „Să nu fie ca eu să spun că Hristos este din două firi sau să definesc firea Dumnezeului meu! De aceea, dacă vor să mă caterisească sau să facă ceva împotriva mea, să o facă, potrivit îngăduinței lui Dumnezeu; căci eu rămân în credința pe care am primit-o și în aceasta doresc să mor.” Acestea sunt lucrurile pe care le-am auzit de la el.

452)*Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Spune-ne din ce cauză, deși ai auzit aceste lucruri spuse de multevlaviosul Eutihie cu privire la credință, le-ai păstrat sub tăcere când ai venit în ziua precedentă?*

453)*Teofil, multevlaviosul preot, a spus: Cunoaște și dragostea voastră că nu am fost trimiși din acest motiv, ci doar pentru a-l chema pe preotul Eutihie. De aceea, fiindcă nu am fost întrebați, am considerat că ar fi de prisos să menționez acestea, care nu priveau ordinul [ce ne-a fost dat].*

454)*Notarii au spus: A ajuns și preotul Mamas, pe care l-a menționat multiubitul de Dumnezeu episcop Eusebiu.*

455)*Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Să i se citească multevlaviosului preot Mamas mărturia multevlaviosului preot Teofil.*

456)*După citire, Mamas, multiubitul de Dumnezeu preot, a spus: Chiar dacă ceea ce se cercetează ar fi avut legătură cu vreun om, având numele de cleric, nu aș fi mințit; la fel când e vorba despre credință, nu aș tăgădui sau minți; să nu fie! Din moment ce nu am fost trimiși cu vreun alt ordin de către sfântul sinod decât acela de a-i preda scrisoarea și de a primi răspunsul - dacă vine sau nu - în prima mea declarație am considerat de prisos să adaug și lucrurile pe care acela a dorit să le spună. Dar fiindcă a cerut multiubitul de Dumnezeu episcop Eusebiu să mărturisim și spusele lui, atunci aceleași lucruri pe care le-a mărturisit multevlaviosul preot Teofil le declar și eu. Căci chiar și atunci când noi păstrăm tăcerea, fiindcă nu voiam să vorbim nimic cu el, el a început o ceartă, vorbind despre dogmă în felul în care o percepe el. Și fără tulburare, îl acuzam [de acest lucru]; căci spunea că Dumnezeu-Cuvântul întrupat a venit ca să ridice firea omenească căzută. Imediat l-am întrerupt și am spus: „Care [fire]?” Și iarăși a spus*

„firea omenească”. Eu am spus: „Te rog ia aminte la natura omenească, și de către ce fire a fost aceasta ridicată.” Apoi a spus: „Eu nu am fost învățat din Scriptură despre două firi.” Eu i-am răspuns: „Nici [cuvintele] <<de o ființă>> nu le-am învățat din Scriptură, ci din scrierile Sfinților Părinți, care i-au cuprins înțelesurile în mod cucernic și au explicat-o cu credincioșie. Așadar, în felul acesta am primit și [cuvintele] <<de o ființă>> și [învățătura] că Hristos, Fiul lui Dumnezeu, este din două firi.” La acestea el a răspuns: „Eu nu speculez despre firea dumnezeirii și nici nu vorbesc despre două firi, să nu fie! Aici sunt; dacă sunt caterisit, să fie mănăstirea aceasta mormântul meu! Iar dacă îngăduie Dumnezeu să pățimesc ceva, o fac cu toată bucuria; căci eu nu mărturisesc două firi.” Din motivul pe care l-am precizat înainte - faptul că nu am plecat pentru a ne angaja într-o dezbatere cu el, ci numai pentru a transmite și a primi un mesaj, de aceea nu am declarat aceste lucruri în ziua precedentă.

457)*Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Sunt clare mărturiile celor doi multevlavioși preoți; prin urmare, să fie acestea introduse în atestarea minuterelor.*

458)*S-a întrunit din nou sfântul și marele sinod, cu înfricoșătoarele Sfinte Evanghelii puse înainte. Preasfințitul nostru Arhiepiscop Flavian a prezidat în sala de consiliu a reședinței episcopale, la data stabilită, luni, 22 Noiembrie.*

Asterie, preotul și notarul, a spus: A sosit ziua stabilită, iar multiubitul de Dumnezeu episcop Eusebiu așteaptă în fața ușilor, dorind să intre.

459)*Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Să intre.*

460)*După ce a intrat, Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Vor pleca diaconii Filadelfiu și Virillos și îl vor căuta pe multevlaviosul preot și arhimandrit Eutihie prin reședința episcopală, [pentru a afla] dacă s-a prezentat potrivit promisiunilor sale, și îl vor chema în sinod.*

461)*Între timp, s-au întors cei menționați înainte și au spus că l-au căutat în toată biserica și că nu l-au găsit nici pe el și nici pe vreunul de-al lui.*

462)*Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Se vor duce încă o dată diaconii Crispin și Iovianus și îl vor căuta în jurul bisericii, iar dacă îl găsesc undeva, îl vor chema.*

463)*După întoarcerea celor trimiși, au spus că nu l-au găsit, însă au aflat că urmează să vină cu mult sprijin, însoțit de soldați, monahi și gărzi ale prefectului.*

464)*După ce s-au spus acestea și în timp ce sfântul sinod aștepta, multevlaviosul preot și apărător Ioan a spus: A sosit multevlaviosul preot și arhimandrit Eutihie însoțit de o mulțime mare de soldați, monahi și ofițeri ai preamăritului și preaslăvitului prefect al Pretoriului, și nu doresc să îl elibereze pentru a intra în sinod, decât dacă vom asigura reinstaurarea demnității*

lui; este aici și preaminunatul silențiar Magnus împreună cu el în fața ușilor și dorește să intre, fiind trimis de multevlaviosul și iubitorul de Hristos Împărat al nostru.

465)Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Să intre.

466)După ce au intrat, Magnus, preaminunatul silențiar, a spus: Stau la picioarele Sfinției Voastre, iar dacă ordonați, primiți mesajul Împăratului. Căci v-a dat în scris niște îndemnuri clare, iar dacă doriți, să fie citite.

467)Sfântul sinod a spus: Citește îndemnurile multevlaviosului nostru Împărat, copilul [meu].

Magnus, preaminunatul silențiar, a citit după cum urmează:

„Noi purtăm de grijă pentru pacea sfintelor biserici și a credinței ortodoxe și dorim să păzim Crezul formulat prin insuflarea lui Dumnezeu și în mod corect, de către cei trei sute optsprezece Părinți ai noștri ce s-au întrunit la Niceea și cei ce s-au întrunit la Efes, privind caterisirea lui Nestorie. Așadar, nu ne dorim vreo dispută spre vătămarea credinței ortodoxe pe care am pomenit-o; Și deoarece știm că preamăritul patriciu Florențiu este credincios și că ortodoxia lui este recunoscută, dorim ca el să ia parte la audierea sinodului, din moment ce problema privește credința.”

469)În timp ce se citeau acestea încă, sfântul sinod a spus: [Să trăiască] întru mulți ani Împăratul! Mare este credința Împăraților. [Să trăiască] întru mulți ani păzitorii credinței! [Să trăiască] întru mulți ani Împărații ortodocși! Pentru cuviosul ortodox! Pentru cuviosul Împărat! Pentru Împăratul Arhiereu! Ascultați, sfinți părinți. Suntem recunoscători Împăraților ortodocși.

470)Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Cu toții știm că domnul Florențiu este credincios și că e recunoscut pentru ortodoxia sa. Noi ne dorim să fie prezent; să aflăm de la preotul Eutihie dacă și el își dorește acest lucru.

471)Eutihie, preotul și arhimandritul, a spus: Faceți ce dorește Dumnezeu și Sfinția Voastră; eu mă încredințez (pe mine) vouă.

472)Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Să vină și preamăritul patriciu Florențiu. Binevoiește, copilul [meu] silențiar, să îl rogi să se prezinte.

473)Magnus, preaminunatul silențiar, a spus: Ordonați să fie trimis unul dintre clerici împreună cu mine, ca nu cumva să se îndoiască de faptul că Sfinția Voastră m-a trimis.

474)Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Dacă multevlaviosul nostru Împărat ar fi ordonat ca noi să trimitem [pe altcineva], am fi trimis; însă din moment ce nu a făcut aceasta, mergi tu singur la preamăritul prefect.

475) După ce a venit preamăritul și preaslăvitul fost prefect, consul și patriciu Florențiu, sfântul sinod a spus: Să stea în mijloc partea acuzatorilor și acuzatul, și să se citească de la început minutele cu privire la cazul multiubitolui episcop Eusebiu și a multevlaviosului preot și arhimandrit Eutihie, astfel încât, îndrumați de însemnările precedente, să oferim la final celor ce s-au desfășurat deja o rezoluție care se află în acord cu dreptatea și sfintele canoane.

476) Venind în mijloc diaconul și notarul Asterie, a citit textul înregistrat al minuterelor. În timpul citirii, a ajuns la porțiunea celei de-a doua epistole a lui Chiril cel de pomenire sfântă, scrisă multiubiților de Dumnezeu episcopi ai Răsăritului, care conținea aceste cuvinte: „Așadar, îl mărturisim pe Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel Unul-Născut, Dumnezeu desăvârșit și Om desăvârșit din suflet rațional și trup, născut înainte de veacuri din Tatăl potrivit dumnezeirii, și în zilele de pe urmă Același [născut] pentru noi și pentru mântuirea noastră din Fecioara Maria potrivit omenității, de o ființă cu Tatăl potrivit dumnezeirii și de o fire (ființă) cu noi potrivit omenității. Căci a avut loc o unire a firilor, pentru care mărturisim Un Hristos și Un Domn. Potrivit acestei idei a unirii celei fără de amestecare o mărturisim pe Sfânta Fecioară Născătoare de Dumnezeu și datorită faptului că Dumnezeu-Cuvântul S-a întrupat și S-a înomenit și că chiar la momentul zămislirii El a unit cu Sine templul căpătat de la ea.”

477) Eusebiu, multiubitul de Dumnezeu episcop, a spus: Mă aflu la picioarele tale, el nu mărturisește acest lucru și nici nu a fost vreodată de acord cu el, ci chiar a cugetat și a vorbit lucruri potrivnice acestora fiecărei persoane pe care o întâlnea și în acest fel și învăța.

478) Florențiu, preamăritul și preaslăvitul fost prefect, consul și patriciu, a spus: Dacă este pe plac Cucerniciei Voastre, să fie întrebat părintele Eutihie dacă consimte la acestea.

479) Eusebiu, multiubitul de Dumnezeu episcop, a spus: Vă rog, să se citească tot textul minuterelor. Îmi este de-ajuns ca dovadă; pentru mine el a fost deja dovedit vinovat. Nici dacă consimte acum, luând de undeva vreo formulare, eu nu trebuie să sufăr prejudecată. Eu i-am arătat deja vinovăția, iar prin mărturiile celor trimiși la el de sfântul sinod și ale multcucernicilor martori episcopi pot să demonstrez iarăși aceleași lucruri, chiar dacă neagă acum. Fiindcă domnul Meliftong, domnul Iovianus și domnul Iulian sunt cei care cunosc [acestea] cu precizie.

480) Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Nici nu te va lăsa nimeni, episcop Eusebiu, să nu îi demonstrezi vinovăția, și nici nu va accepta cineva consimțirea preotului Eutihie făcută acum, dacă nu se cercetează ce gândea mai înainte.

481) Eusebiu, multiubitul de Dumnezeu episcop, a spus: Mă tem de uneltirile lui. Eu sunt sărac, nu dețin nimic; iar acesta mă amenință cu exilul, și are resurse. Deja îmi pune în fața ochilor imaginea Oazei.

482) Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Chiar și dacă continui să spui aceste lucruri de mii de ori, noi tot nu cinstim nimic mai mult decât cinstim adevărul.

483)Eusebiu, episcopul, a spus: Dacă se dovedește că sunt un defăimător, să fiu răpit de demnitatea mea!

484)Florențiu, preamăritul și preaslăvitul fost prefect, consul și patriciu, a spus: Să fie interogat preotul Eutihie despre ce crede și ce proclamă, și apoi să fie iarăși întrebat de ce înainte cugeta în mod diferit, deși acum spune lucrurile acestea.

485)Eusebiu, episcopul, a spus: După cum am mai spus, să fie întrebat, atâta timp cât cazul meu nu suferă nicio prejudecată în urma declarației pe care o face acum. Fiindcă eu l-am acuzat de o gândire greșită pe baza minutilor care s-au desfășurat deja.

486)Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Nu vei suferi nicio prejudecată din cauza mărturisirii pe care o va depune acum; Minutele însemnate vorbesc de la sine.

487)Eusebiu, episcopul, a spus: Este de acord cu formulările ce tocmai s-au citit ale fericitului Chiril, și mărturisește unirea a două firi într-o singură persoană și un singur ipostas, sau nu?

488)Preasfințitul Arhiepiscop a spus: Ai auzit, preotule Eutihie, ce a întrebat acuzatorul tău? Așadar, spune dacă mărturisești unirea din două firi.

489)Eutihie, preotul, a spus: Da, din două firi.

490)Eusebiu, preotul, a spus: Mărturisești două firi, domnule arhimandrit, după înomenire, și recunoști faptul că Hristos este de o fire (ființă) cu noi după trup, sau nu?

[Efes]

491)Sfântul sinod a spus: Elimină-l pe Eusebiu, arde-l! Să ardă de viu! Să fie tăiat în două! Precum a împărțit [în două], așa să fie împărțit și el!

492)Dioscor, episcopul Alexandriei, a spus: Puteți accepta această idee, că după înomenire sunt două firi?

493)Sfântul sinod a spus: Anatema cui proclamă [acest lucru]!

494)Dioscor, episcopul Alexandriei, a spus: Am nevoie de vocile și mâinile voastre, iar dacă cineva nu poate striga, să ridice mâna.

495)Sfântul sinod a spus: Dacă cineva spune „[din] două”, să fie anatema!

[Calcedon]

496)În timpul citirii, multevlavioșii episcopi răsăriteni și cei dimpreună cu ei au strigat: Nimeni nu a spus aceste lucruri! Acestea Dioscor le-a spus! Egiptenii le-au spus!

497)Multevlavioșii episcopi egipteni au spus: Aceste lucruri le-am spus atunci și le spunem și acum.